

Posudek oponenta bakalářské práce

Estetika krásy a vznešenosti v moderní a posthistorické dimenzi: Estetika Immanuela Kanta a její odkaz ve filosofii umění Arthura C. Danta

Autorka: *Karina Kottová*

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jiří Bystřický, CSc.

Oponent: Mgr. Richard Zika

Slečna *Karina Kottová* ve své bakalářské práci sleduje styčné body *Kantovy* estetiky a filosofie umění *A. C. Danta*. V první části své práce tematizuje *Kantovu* koncepci estetického souzení (problematiku *krásna* i *vznešena*) rozvinutou v *Kritice soudnosti*, ve druhé se zabývá celou řadou *Dantových* textů (členění zjednodušuji). – Slečna *Kottová* si jako vodítko k porozumění *Kantově* estetice vybrala *Zátkovu* studii *Kantova teorii estetiky*, tj. po mém soudu nepřiliš vhodný text – jde o práci, již sice nelze odmítnout jako celek, ale u níž není možné přehlížet ani to, že obsahuje prvoplánové nedostatky (srv. např. nesprávné stanovení povahy obecnosti estetických soudů, s. 67). Musím však uznat, že sl. *Kottová* ve *svém* textu žádný takový nedostatek nemá, což svědčí i o tom, že se na prvním místě samostatně vyrovnávala – a to tak, jak měla – s *Kantovým* textem. – Mám za to, že autorka porozuměla *Kantově* koncepci estetické soudnosti velmi správně, alespoň natolik, kolik jí dovolil výběr textů. K hlubšímu porozumění *Kantově* *Kritice soudnosti* (resp. věci, o níž v ní jde), by sl. *Kottová* mohla dospět až po prostudování celé řady dalších pramenů, případně i sekundární literatury. Nezbytné k tomu by byly obě zbývající *Kritiky*, především (jelikož autorka četla *Základy metafyziky mravů*) *Kritika čistého rozumu*, a dále *První úvod ke Kritice soudnosti*. Nikoli nutná, ale žádoucí by dále byla alespoň výběrová znalost pokantovské klasické filosofie (*Fichte*, *Schelling*, *Hegel*). Takové množství obtížných textů však není „vymahatelné“ v případě bakalářské práce. Jen bych ocenil, kdyby se sl. *Kottová* – bude-li se ve svém magisterském studiu zabývat stejnou či blízkou problematikou – zaměřila i na mnou doporučovanou oblast. S hlubší znalostí *Kantovy* i doplňující znalostí další klasické filosofie by totiž autorka viděla více – např. by byla s to vytěžit *ještě více* s *Adornovy* kritiky *Kantovy* teorie krásna (zdůrazňuji *ještě* – autorčin výklad *Adornovy* kritiky považuji za výstižný, srv. s. 15-16); příp. by si mohla *ještě lépe* poradit s *Mukařovského* kritikou *Kanta* – zde bych očekával přesnější vyměření dosahu této kritiky (jejím východiskem by mohlo být zodpovězení otázky: „jak by se vůči ní mohl *Kant* bránit?“, srv. s. 19). – U *Danta*, druhého ze sledovaných autorů, nemám k množství prostudované literatury ani „teoretické“ výhrady. Autorka prokazuje solidní znalost jeho díla a její porozumění je zde zjevné (i zde by ovšem – z výše uvedených důvodů – lepší znalost „klasiky“ prospěla).

Jako celek považuji práci sl. *Kottové* se mimořádně kvalitní a navrhuji hodnocení v rozmezí 41 – 45.